

A segítség nem marad el

A fűtőház kommunistái dolgozóitársaik érdekében tevékenykednek

A szegedi fűtőház eredményei országosan is ismertek. A fűtőházi lakatosok, esztorgályosok, mozdonyvezetők, fűtők és a többi dolgozók most is példásan teljesítették első féléves terüket. Ezen belül például 120,6 százalékra tették eleget széntakarakossági előirányzatuknak, s ez több tízezer tonna szén jelent a népgazdaságnak. A javítások ügynevezett átfutási ideje csaknem három nappal volt rövidebb a tervezettnél, azaz gyorsabban készültek el, s állhattak munkába a mozdonyok. Nem kis dolog az sem, hogy pontosan, a menetrend szerint közlekedtek a szegedi fűtőház által továbbított személyvonatok — s lehetne még a szorgos munka sok beszédes eredményét felsorolni.

Az egyik fő kötelesség

E sikereknek több nyitja lehetséges. Egyik kétségtelenül a vezetői és a munkások közötti jó kapcsolatban keresendő. Jobb hangulatban jobban megy a munka, ez már rég ismert dolog. A jó hangulat pedig nemcsak a bortól kerekedhet, hanem attól is, ha az ember gondtalan, tudja, hogy törődnek vele és megbecsülik mind őt, mind pedig a munkáját.

A fűtőházi vezetők egyik fő kötelességüknek tartják, hogy a párt irányelveinek megfelelően rendszeresen foglalkozzanak munkatársaik problémáival. A kommunisták, mind a pártszervezetben, mind pedig a gazdasági vezetésben és a szak-szervezetben, időnkint számot vetnek, eleget tettek-e ilyen irányú kötelességüknek. A pártszervezet múlt havi vezetőségi ülésén például egyik napirendi pont volt egyes munkakategóriák bevezetése, s a dolgozók más problémáinak a megválaszolása.

Az intézkedés eredménye

De nézzük a tényeket. Sok évig húzódoó ügynek a végre tesznek pontot napjainkban. Mintegy százötven munkást érintő bevezetési kérdés igazságos elintézéséhez vezetett, hogy a kommunisták beadványokkal, átiratokkal, személyes utazással, a való tények bizonyítékaival sürgették a felsőbb szerveket, hogy cselekedjenek. E közben voltak, akik otthagyták ugyan a vasutat a nagyobb keresetért, de a többség kívárra az eredményt, mert bízták a kommunista vezetőkben.

A kommunisták ügyének arra, hogy alaposan kivizsgálják a munkások észrevételeit. Így állapították meg például, hogy az utazószemélyzet több tagjának igaza volt, amikor a Szeged—Budapest kombinált fordulóban a váltópárok számának felemelést kérte. Egészen mostanáig ezen a járaton — ahol a szegedi és a fővárosi Hámán Kató fűtőház gépei vontatnak egyes vonatokat — a szegedi négy gépen két pár utazószemélyzet váltotta egymást. Kiderítették viszont, hogy így mind a mozdonyvezetők, mind a fűtők túlterheltek, hamar kimerülnek, túlzott a követelmény. A nyáron már — jelenleg is — három pár személyzet váltja egymást. Jellemző, hogy például Tóth Tibor gyűlésen közönte meg ezt a gondoskodást, noha erre sem a pártszervezet vezetői, sem a szakszervezeti bizottság, sem a kommunista fűtőházfőnök nem tartott igényt, hiszen nem azért tették, hanem kötelességből. Azért, amiért a többi más, a mindennapi életben előadódó ügyben is igyekeznek megoldást találni a dolgozók javára.

Lesz korszerű öltöző és fürdő

Harmincöt férőhelyes volt például az étkező. Mivel új építésére még nem nyílt lehetőség, addig okoskodtak, míg átszervezéssel felszabadítottak egy irodahelyiséget, s most már, ha szűkös is, de hatvanan elférnek az

ebédlőben. Akadnak egyéni, orvoslásra váró problémák is. Többször kellett tárgyalag, baráti módon egyengetniök a kommunistáknak családi ügyeket. Van olyan kisista, aki talán most is azért él szépen a feleségével, mert hallgatott az idősebb elvtársakra.

Fehér Péter, Papp András, vagy egy időközben elhunyt fűtő özvegye elvtársai kezenyomat láthatja portáján. A kommunisták ugyan is kezdeményezték és segítették a pártönkivüli barátaikkal együtt, hogy munkaidő után hozzák rendbe a kerítést, a kaput, vagy fejezzék be a félig kész házát. Mások kölcsönköveket kaptak a víz bevezetéséhez, ismét mások szerszámokat.

— Van azonban olyasmi is nálunk, amiért jogosan zúgolódnak a munkások — mondta Nagy Gyula, a kommunista fűtőházfőnök, s elmesélte, hogy nagy probléma még mindig a szűk öltöző és a fürdő. Tolonganak, s nem tudnak rendszeresen tisztálkodni műszak után az emberek. Ez évek óta ilyen siralmasan fest, de ebben nem a helyi vezetők a hibások. Nagy elvtárs azonban azt is hírl adta, hogy a felsőbb szervek jóváhagyása után most össze új, korszerű öltöző és fürdő épí-

tését kezdik meg a fűtőházban.

A kazánmosók ügye

Időnként a felsőbb szervnél is elakad ideig-óráig egy-egy ügy. A kazánmosók ügyében például a pártszervezet javaslatára eljártak a gazdasági vezetők, s megjött a rendelet — ezelőtt több, mint két hónapja —, hogy módosították a korábbi munkaruhaszabályzatot, s az említett munkakörben dolgozó munkások kaphatnak bórscímát is. Megjött tehát a rendelet, de a rak-táron kisebb számú csizmák voltak csupán, mint amek-kora lábúak a kazánmosók — s a MÁV szegedi igazgatóságának anyagosztálya még mindig nem szerezte be a nagyobb méretű csizmákat.

Határozottan oldják meg a fűtőházban a »népszerűtlennek« tűnő feladatokat is, éppen a munkások érdekében. Tavaly még gyakori volt a fizetés napja utáni elmaradás. A szigorú büntetésen túl azonban sokat használt az emberi szó: idén már mindössze két ilyen eset fordult elő. Egyébként nem kell serkenteni a fűtőházi dolgozókat, mint azt előljárójában leszögeztük. Megbecsült a munkájuk, s azt odaadón végzik.

Kolozsár Béla.

Félórás beszélgetés a moszkvai balettszínház első szegedi vendégével

A jó barátok, akiket hatalmas élmények fűznek egymáshoz, búcsúzáskor így szoktak elkészönni: Viszontlátásra! Így mentek el a múlt nyáron Szegedről a moszkvai Sztanyiszlavszkij —Dancsenko színház kedves művészei is, akik oly nagy gyönyörűséget szereztek nekünk a játékokon. S ez esetben valóban nem merő udvariasság volt ez a búcsúzás — már akkor nagyon őszintén óhajtották az emberek tízezrei az együttes visszatérését, de ugyanígy érezték a moszkvai művészek is. A kölcsönös barátságot, megbecsülést az idő igazolta: igen visszajönnek, nagy-nagy kedvvel és művészi ambícióval, mi pedig igaz barátsággal és szeretettel fogadjuk őket.

Az első »fecske«

Bizonyára nem haragszik meg J. V. Markovics, a színház szcenikusa, ha így említem: személyével megérkezett a szovjet balettegyüttes első »fecskeje«. Mikor a fecske megérkezik, tudjuk, hogy tavasz lesz; s J. V. Markovics megérkezéséből tudjuk, hogy most már biztosan elérkezik a szovjet balettegyüttes is gyönyörű produkciójával.

J. V. Markovics dolgozni jött. Magával hozta a Jeanne d'Arc díszleteinek makettjét és vázlatait, s már ideérkezésekor azonnal mun-

kához fogott. Az első szegedi éjszakát is a vázlatok, rajzok fölött töltötte el, s azóta is dolgozik a nap minden órájában.

Nagy munkájából »kivetülnek« csekély félórára, hogy megtudjuk, mi hírt hozott Moszkvából, a kitérő együtt-től a szegedieknek.

Hatalmas lelkesedéssel

— Mikor a télen megtudtuk, hogy valószínűleg ismét a mi együttesünk utazik Szegedre, a hírt hatalmas lelkesedéssel fogadtuk — kezdi J. V. Markovics. Amikor pedig hivatalosan is megkaptuk a felkérést, lázas és komoly felkészülés kezdődött színházunkban. Az együttes minden tagja azt akarja, hogy idén se szerepeljünk kevesebb eredménnyel, mint 1959-ben. A hír azért esett igen jól, mert valamennyien sok-sok kellemes élménnyel tértünk haza Szegedről és Magyarországról. Annak ellenére, hogy vendégszerelésünk nagyon fárasztó és zsúfolt volt, nagy felelősséget rótt ránk és nagy energiát követelt tőlünk, kitűnően éreztük magunkat a gyönyörű ország baráti népe között. Különösen kellemes volt itt Szegeden, ahol a legkövetlenebb viszony alakult ki közöttünk és magyar munkatársaink, valamint a város lakossága és közönségünk között.

A Jeanne d'Arc-ról

— Idén a Jeanne d'Arc-ot hozzuk el önknek — beszél tovább a végtelenül közvetlen és barátságos J. V. Markovics. Külföldön még sehol nem játszottuk ezt a balettet. Választásunk egyrészt ezért esett erre. Másrészt viszont mellette szót a színpadi környezet is, hiszen díszletezés, rendezés és művészi megformálás szempontjából műsorunkból a hatalmas színpadra a Jeanne d'Arc a legalkalmasabb. Szólistáink is ebben csillogtatják meg leginkább művészi képességeiket.

— A Jeanne d'Arc néhány éve állandó és nagy-

sikerű darabja programunknak. Ezenkívül az is mellette szót, hogy a balett zenéje szovjet muzsikuskotása, s ugyanígy a mű egész balettváltozata.

— Együttesünk augusztus első napjaiban érkezik 107 taggal, s vele utazik maga a zeneszerző, N. I. Pejko is. A nagy tömegjelennetek mintegy 40–50 helyi statisztika segítségével rendezzük meg.

Milyen lesz a díszlet?

J. V. Markovics magával hozta a díszletek teljes vázlatát és műszaki leírását is. Elmondta, hogy Rindin neves díszlettervező elgondolásait a helyi viszonyokkal ismerős A. F. Lusin alkalmazta a szegedi óriásház színpadára. Az építkezést körülbelül hétfőn kezdik meg.

Hogy milyenek lesznek a díszletek?

— A monumentális díszlet gótikus stílusban épül. Ez jól asszimilálódik a környezethez. A három felvonás 6 képre és epilógusra oszlik. Minden kép után igen gyors lesz a változás, mert a nagy díszletelemeket színpadi kocsiakra szerelik. A táncjáték hátterül az eredeti környezet elemeit állítjuk.

— A napokban Szegedre érkezik A. F. Lusin díszlettervező is, s maga is részt vesz majd a munkában. Bizonyára nem lesz semmi fennakadás, mert magyar munkatársaimmal, s különösen Bakó József technikai vezetővel kitűnően megértjük egymást. Öröm ilyen lelkes emberekkel együtt dolgozni...

J. V. Markovics, a balettszínház első »fecskeje« most már mindennapi dolgozó vendége Szegednek. A nagyszerű művész élmény és a várható óriási siker első tégláit rakja le naponta felelősségteljes munkájával. Örülünk, hogy jól érzi magát városunkban, s jó társakra talál a nagy feladat elvégzéséhez.

Simon István

Várják a kapát a paprikaföldek

Csak gondos növényápolással érhető el jó termés

Ha valaki most, július elején aziránt érdeklődik, mekkora lesz az idei paprikatermés, nem szívesen nyilatkoznak a termelők, s a termelőtő, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat vezetői sem.

Hogy miért?

— Még messze vagyunk a paprikaszürettől — mondják — és bizony

sok mindentől kell tartanunk, ami megakadályozhatja reménykedésünk valóra válását.

De mi az a minden? Mit kellene még tenni, hogy ne csak ígéret, hanem valóság is legyen a jó termés, a termelők szép jövedelme.

A legfontosabb most — amint a feldolgozó vállalat szakemberei megállapítják — a gondos és jó növényápolás. Ezzel pótolni tudják a természet adta előnyöket és az egyéni palántaültetésből várható termés kiesést.

Idén is közel haterz holdon termelnek paprikát Szeged körzetében.

Ennek felét a természet adta előnyöket és állami gazdaságok, tehát nagyüzemi gazdaságok, a másik felét egyéni dolgozó parasztok termelik. Az előbbieket többé-kevésbé a fejlett, a tudomány által kikísérletezett, jóváhagyott és ajánlott termelési módot alkalmazzák. De még itt is találni olyanokat, akik azt tartják: »őregapám is így termelte, nekem is jó lesz«. Ez főként közvetlen Szeged környékén tapasztalható. Ez meg is látszik a növényzetben. Még csak most virágzik a paprika, s a nagyszénási Dózsa és a tisztújfalusi termelőszövetkezetben már 5–7 centiméter hosszúak az első paprikacsövek. Az öntözéssel sem szívesen barátkoznak a Szeged környékiek, bár

az idén háromszor akkora területen öntöznék fűszerpaprikát Csongrád megyében, mint tavaly.

Különösen a hőmérséklet helyi termelőszövetkezetek tűnnek ki. Itt négy új termelőszövetkezet csatlakozott a régiekhez. Így növekedett a paprika termésátlaga. A szegedi járásban a gyáláréti Komszomol és a dorozsmai József Attila honosította már meg éveken keresztül a fűszerpaprika öntözéses termelését.

Az egyéni gazdaságokban

kevés a lehetőség az öntözésre.

Ezt többnyire csak a nagyüzemek tudják jól és olcsón alkalmazni. Itt a paprika fejlődéséhez szükséges csapadékok úgy őrizhetik meg legjobban,

ha többször kapálnak, porhanyítják a talajt, s ezzel elejét veszik a föld eszeseledésének, nagyobb mérvű párolgásának, későbbi megrepedezésének.

Sajnos nem mindenütt alkalmazzák az elegendő és megfelelő kapálást. Ezt szemléltetően bizonyítja az, hogy július elejére csak az első kapálást végezték el mindenütt száz százalékgig. A második kapálást csak 52, a harmadikat pedig csak 10 százalékból. Az ilyen növényápolásból ered aztán, hogy a vártnál is gyengébb lesz a termés.

Például Kiskundorozsma és Kistelek paprikatermő talajai nem sokban különböznek egymástól. A termésátlag alakulása mégis nagymérvű ingadozást mutat.

A két évvel ezelőtti készült statisztika szerint Kiskundorozsma 233 paprikatermő közül 46 ért el 60 mázsa feletti átlagtermést holdanként, 85 termelő termésátlaga pedig 40 és 60 mázsa között volt s 86 termelő 20 és 40 mázsa közötti terméseredményt ért el. Csak 16-an voltak 20 mázsa alatt. Kisteleken 178 termelő közül csupán 61 ért el 30 mázsa-nál nagyobb termést, de ezek sem érték el a 40 mázsa átlagot holdanként. 38-an 30, 37-en húsz mázsa alatti eredményt értek el. 42 termelő holdankénti termésátlaga pedig alig 10 mázsa volt.

Igy már érthető az a megállapítás, amit így fogalmaztak meg a szakemberek, hogy az idei termés még sok mindentől függ. Főként attól, hogy az elmondott módszereket hogyan, miként alkalmazzák, elvégzik-e időben és jól a növényápolást, mert

ha jó termést akarunk elérni, legalább hétézer-nyolcszor kell kapálni. Tarthatunk aszálytól, forró napsütéstől, amely gátol-

hatja reményeink valóra váltását, a jó paprikatermést. De a sok mindenből

igen sok a termelőknél múlik.

Ne feledjük egy pillanatra sem, mint ahogy aratásra várnak az éretten zizegő kalászosok, úgy várják a kapát a paprikaföldek is.

N. P.

A gondatlanság következménye

Még mindig gyakori a kerékpárlopás és az üzemi öltözői tolvajlás Szegeden

Szegeden az utóbbi időben csökkent a bűncselekmények száma. Ugyanakkor apró bűncselekmények nap mint nap találkoznak. Sok feljelentés érkezik a rendőrséghez üzemi öltözői lopások és kerékpárlopások miatt. Ezek az aránylag »kis ügyek« sok munkát adnak a rendőrségnek. Mert például igen nehéz megtalálni a tettest abban az esetben, ha konfekcióipar által készített ruhadarab tűnt el. És egyáltalán, hogyan veszhet el kerékpár, vagy ruhahatár? — kérdezik a gondos emberek. Mi is erre a kérdésre kerestünk választ, amikor a rendőrséggel ellenőrző körútra indultunk.

A »biztonsági zár« amelyik egyáltalában nem biztos

Utirány a partifürdő. Készségesen fordul a rendőrséghez egy fürdőruhás fiatal lány, Cs. M., budapesti lakos, aki jelenleg Szegeden nyaral. Elmondta, hogy a Tisza újszegedi partján, szemben a »Sárgával« vetkőzött le. Ruháit és értéktárgyait egy bokor jóindulatába ajánlva a »Sárgára« evezett át. Ott »alig« töltött néhány órát, s mikor visszaérkezett, ruháinak hiált helyét találta.

A versenyszorodát nemcsak a kánikula elől menekülő emberek keresik fel, megfordul itt — ritkán — egy-két gyorskező tolvaj is. És nincs is nehéz dolguk, hiszen a legtöbb kabinon igen primitív a zár. Jó

erős rántásnak már enged is. A fürdőzők is jól ismerik ezeket a »biztonsági« zárnaknak megbízhatóságát és mégsem adják le értéktárgyaikat a megőrzésébe, pedig erre táblák hívják fel figyelmüket.

Minden szana-széjjel

Az ellenőrzés során egyéb szabálytalansággal is találkozunk. Ugyancsak tábla figyelmezteti a strandolókat arra is, hogy kerékpárjaikat nem szabad a versenyuszodába vinni. A figyelmeztetések ellenére legalább száz kerékpár hevert jobbra-balra, kabinok falához döntve, s azt már mondhatunk se kell, hogy valamennyi lezáratlanul.

A pihenő-, szórakozóhelyek után ellenőrző körutunk során az üzemekeket is felkerestük. Itt az üzemi lopások titkát próbáltuk megoldani. S nem volt nehéz dolgunk. Az újszegedi ládagár női öltözője az »üzemi szarkák« paradicsoma. A gondatlan munkások az öltözőben szanaszét hagyják ruháikat, az asztalon gyékényszatyorbán órá, tömött pénztárca hevert. A gyufagyárban 41 öltözőszekrény állt lakat nélkül, s női és férfiruhák, pénztárcák rejtlettek ezekben örözlentül. A Paprikafeldolgozó Vállalatnál is sok nyitott szekrénnel találkoztunk.

Könnyelmű emberek

Az emberek könnyelműségére mi sem jellemzőbb, mint a kerékpárjukkal való

bánásmód. Nagy Sándor, Szabadkai út 52. szám alatti lakos, és Katona Mihály, Zombori utca 39. szám alatti lakos lezáratlanul hagyták kerékpárjaikat a Retek utcai italbolt előtt. A figyelmeztetés után felültek kerékpárjaikra és eltávoztak. Ugy látszott, mégis hasznos és hat a nevelő szép szó. De ez az optimista hangulat csak a következő ellenőrzési állomásig volt uralkodó, mert e két könnyelmű emberrel a »Liliom« kocsmánál ismét találkoztunk, ugyanúgy örözlentül hagyták kerékpárjaikat —, mint az első esetben.

Perneki Jenő, Cserepes sor 13/3. szám alatti lakos is örözlentül hagyta a Liliom vendéglő előtt kerékpárját. S gondatlanságára mi sem jellemzőbb, hogy azt sem tudja, kerékpárja névtábláján mi szerepel. Két évvel ezelőtt vásárolta a kerékpárt Hódmezővásárhelyen, s még eredeti tulajdonosa nevét viseli az.

Gondosság kell csak és sok kellemeffenségtől, bosszúságtól szabadulhatunk meg. A gőzfürdőben korábban igen gyakran fordult elő lopás. A vállalat vezetősége mindezeket megakadályozta, új rendszerű öltöző építésével. A Szegedi Konzervgyárban — ahol egy előbbi ellenőrzés során 41 szekrényt találtak nyitva — ma minden szekrény zárva, a vállalat vezetősége figyelmeztetés után gondot fordított erre is.

Horváth Lászlóné